

alt Arbeide med mine Folk, saa er jeg dog næsten stedsse personlig tilstede, for at styre og lede endog de mindre Forretninger ved Gaard og Aul. — Alle de Folk, hvorved min Aul drives og forrettes, ere unge Mennesker, som ønske at lære Landvæsenet; jeg har saaledes for Diebliffet 5, foruden den, som er mig anbetroet af det høie Selskab.

Køved d. 17de Febr. 1833.

Kjendemerkerne paa en god Malkeko.

Det er bekjendt, at hos Pattedyrene ere Tændernes Form, Stilling og Antal indrettet efter den Føde, de forskjellige Slægter behøve til Næring. Denne Regel er saa bestemt, at Linné har taget den til Basis for en systematisk Opstilling af Pattedyrene, som med saa Modificationer sikkert vil blive gjældende til alle Tider. Hos Dyrene i den vilde Tilstand kan man antage, at Tændernes Antal varierer ligesaa sjældent, som Dyrenes Farve, hvorimod dette ofte finder Sted hos Huusdyrene; imidlertid er det neppe almindeligt bekjendt, at Tændernes større eller mindre Antal, end det normale, kan tjene som et sikkert Kjendemerke paa Malkekoens Egenstaber. Om denne, det vigtigste af vore Huusdyr, endnu findes i sin oprindelige vilde Tilstand noget Sted paa Jordkloden, er uvist; thi de

i Amerika forvildede Qvæghjorder kunne ikke komme i Betragtning.

I den tamme Tilstand har Roen 6 Rindtænder paa hver Side, i Over- og Underkæben, tilsammen 24, og 8 Fortænder i Underkæben. Da det tilfældigviis blev mig sagt i sidste Foraar, at 9 Fortænder skal være et sikkert Tegn paa en udmærket god Malkeko, har jeg i afvigte Sommer søgt at komme til Biskhed herom. Ved i denne Anledning at lade mig forevise de bedste Malkekøer i 6 fynske Hollænderier, fandt jeg at 3 Individuer, som man udmærkede paa 3 forskellige Gaarde, havde 9 Fortænder, og at der blandt 3de Hovedgaardens Qvægstammer ikke fandtes en eneste med dette Antal. At man blandt 800 Hoveder netop udpegede de 3de, som havde det foromtalte Mærke, fortjener saameget mere Opmærksomhed, som jeg senere har fundet dette Mærke bekræftet, saavel ved Undersøgelser i Jylland, som i Fyen.

Ligesom der nu med Grund kan tillægges dette Mærke noget Værd, saa er det paa den anden Side besynderligt, at Qvæghandlerne paastaae, at ifkun flette Malkekøer have 7 Fortænder.

Paa Guernsey, der, som Alderney og Rabo: Derne, er bekjendt for deres fortrinlige Race af Malkeqvæg, findes foransorte Mærke ikke iblandt dem, som fordres ved den Præmie-Uddeling, som der har Sted.

Man har der, til Regel for Dommerne, anta:

get følgende Mærker, og søgt at betegne deres Værd ved Tal, saaledes:

- 1) For Racens Herkomst, saavel med Hensyn til Lyren som Koen; om den indre Flade af Ørene og Spidsen af Halsen er gul, om Voerret er godt. 7
- 2) For Koen's hele Udseende og Farve, om denne er lyserød, Isabelle, eller begge Farver blandede med hvidt. 3
- 3) Smukt Hoved, veldannede Horn, levende fremstaaende Dine med gul Rand omkring 4
- 4) Dyb, tøndeformig Krop. 3
- 5) Velstakt Bagtrop. 2
- 6) Smukke Been og spæde Knokler. 1

Total: Sum af gode Egenskaber. 20

Efter de i Syen antagne Kjendemerker ved Valget af gode Mallekøer, kan man opstille følgende Punkter:

- 1) For Racen; om Koen er fra den Egn, hvor den skal græsse.
- 2) Løs og tynd Hud og stort Rum imellem Ribbenene.
- 3) De midterste Ryghvirvler i større Afstand fra hverandre end de øvrige.
- 4) Forbovene udadstaaende, hvorved forarsages en større Abning end sædvanlig imellem Albuen og Brystbenet.